

Daniels bok – nummer etthundrasextiosju

Att avkoda profetian: att blottlägga den historiska och profetiska betydelsen av Daniel 11:10 och därefter

Jeff Pippenger

2024-03-30

Vers fyrtio i Daniel kapitel elva börjar vid ändens tid år 1798, när kungen i norr tillfogas sitt dödliga sår av kungen i söder. Den historien förebildades av året 246 f.Kr., då Ptolemaios utkrävde hämnd på det nordliga riket, och även av att det napoleonska Frankrike tog påven till fånga år 1798. Efter att kungen i söder återvänder till Egypten i vers nio, visar sedan vers tio att kungen i norr skulle inleda ett motangrepp mot kungen i söder.

Så skall kungen i Södern komma in i sitt rike och återvända till sitt eget land. Men hans söner skall låta sig eggas upp och samla en mängd stora härar; och en av dem skall sannerligen komma och svämma över och tränga fram; därefter skall han vända tillbaka och på nytt låta sig eggas upp ända till hans fäste. Daniel 11:9, 10.

Innan vi behandlar Uriah Smiths kommentar till den historia som uppfyllde vers tio, lägger vi märke till uttrycket ”svämma över och gå vidare”. Den hebreiska fras som översätts på detta sätt återges också i vers fyrtio som ”svämma över och dra fram”. Det är samma fras i den hebreiska grundtexten. Den förekommer endast på ett enda annat ställe i Skrifterna.

Och han skall tränga in i Juda; han skall svämma över och gå fram, han skall nå ända upp till halsen; och hans vingars utbredning skall fylla vidden av ditt land, o Immanuel. Jesaja 8:8.

I Daniel kapitel elva, vers tio och vers fyrtio, och sedan åter i Jesaja kapitel åtta, vers åtta, översätts samma hebreiska fras på tre olika sätt, fastän de uttrycker samma innebörd. Det sista ordet i frasen, det hebreiska ordet ”abar”, återges antingen som ”dra fram”, i vers tio, ”gå fram”, i vers fyrtio, och sedan som ”skölja fram”, i Jesaja. Innebörden är i huvudsak densamma i vart och ett av de tre ställena, men i Jesaja finns också ytterligare en profetisk förbindelse mellan hänvisningarna.

Versen i Jesaja uppfylldes när Assyriens kung erövrade Juda och kom till Jerusalem, men aldrig erövrade själva staden. Han trängde fram ”ända till halsen”, men han erövrade aldrig ”huvudet”. I samma profetia framlägger Jesaja en profetisk symbol för vad ett ”huvud” representerar, och han identifierar ett ”huvud” som rikets huvudstad, och rikets kung är också ”huvudet”. Han ger två vittnen om den profetiska sanningen att ett huvud är en kung och ett rike, och identifierar sedan på ett fördolt sätt att om profetians studerande inte vill godta och förstå denna sanning, skall han inte bli befast. Den fördolda versen är en del av just samma profetia som identifierar att kungen i norr skulle välla fram och gå över, men endast ”ända till halsen”.

Ty Syriens huvud är Damaskus, och Damaskus huvud är Resin; och inom sextiofem år skall Efraim krossas, så att det inte mer är ett folk. Och Efraims huvud är Samaria, och Samarias huvud är Remaljas son. Om ni inte tror, skall ni sannerligen inte bli bestående. Jesaja 7:8, 9.

”Huvudet” för nationen Syrien var dess huvudstad ”Damaskus”, och ”huvudet” för ”Damaskus” (huvudstaden) var ”Resin”, Syriens kung. Likaså var ”huvudet” för nationen Efraim dess huvudstad ”Samaria”, och ”huvudet” för ”Samaria” (huvudstaden) var ”Remaljas son” (Peka), Samarias kung. I samma profetia, i nästa kapitel, i vers åtta, omringade Assyriens kung Sanherib Jerusalem, och i vers åtta identifieras hans omringande av Jerusalem som att det nådde upp till halsen.

Verserna sju och åtta, vilka på två vittnens utsaga framlägger den profetiska symbolen av ett ”huvud”, som representerar både kungen och huvudstaden i kungens nation, utgör profetian om sextiofem år, vilken fastställer utgångspunkten för båda profetiorna om två tusen fem hundra tjugio år mot Israels nordliga och sydliga riken. Det är därför en mycket komplex vers, ty den står i förbindelse med vers tio och fyrtio i Daniels elfte kapitel, vilka båda också identifierar sammanstötningar där en nordlig kung angriper en sydlig kung, alldeles såsom Sanherib, en nordlig kung, angrep Juda, en sydlig kung, i vers åtta i Jesaja kapitel åtta.

Nyckeln som förbinder dessa sammanstötningar mellan nordens och sydens kungar är ”huvudet” och ”att svämma över och fara fram”. När nordens kung i vers tio i kapitel elva slår tillbaka mot sydens kung, vinner han striden, men han lämnar ”huvudet”, ty han ”kommer och svämmas över och far fram” ”ända till” sydens kungs ”fästning”. Historien i vers tio framställer den nordlige kungens seger över den sydlige kungen, men han går inte in i Egypten (fästningen), huvudstaden — ”huvudet”.

När den sydlige kungen tidigare besegrade den nordlige kungen i verserna sju och åtta, ”trängde han in i den nordlige kungens fäste, och” ”hade framgång och” ”förde fångar” tillbaka till ”Egypten”. I den nordlige kungens vedergällande seger trängde han inte in i Egypten, vilket därmed är en förebild på att när Sovjetunionen sveptes bort 1989, lämnades Ryssland, dess huvudstad—dess huvud, stående kvar. ”Om ni inte vill tro, skall ni förvisso inte bli bestående.” Det är Ryssland, framställt som den sydlige kungen i verserna elva och tolv, som vinner slaget om gränslandet, vilket i forntiden var Rafa, och i dag är Ukraina.

”VERS 10. Men hans söner skall rusta sig till strid och samla en mängd stora härar; och en av dem skall sannerligen komma och översvämma och tränga igenom; därefter skall han vända tillbaka och åter rusta sig till strid, ända fram till hans fäste.”

”Den första delen av denna vers talar om söner, i plural; den sista delen om en, i singular. Seleukos Kallinikos’ söner var Seleukos Keraunos och Antiochos Magnus. Båda tog sig med nit an verket att hävda och hämnas sin faders och sitt lands sak. Den äldre av dessa, Seleukos, besteg först tronen. Han samlade en stor skara för att återvinna sin faders välden; men då han var en svag och vekhjärtad furste, både till kropp och till ställning, utan pengar och oförmögen att hålla sin här i lydnad, blev han förgiftad av två av sina generaler efter en vanärande regering på två eller tre år. Hans dugligare broder, Antiochos Magnus, utropades därefter till kung och övertog befälet över hären, återtog Seleukia och återvann Syrien, varvid han gjorde sig till herre över somliga platser genom fördrag och över andra med vapenmakt. Därefter följde ett vapenstillestånd, under vilket båda sidor underhandlade om fred men förberedde sig för krig; efter detta återvände Antiochos, besegrade i strid den egyptiske fältherren Nikolaos och bar på

tankar att invadera själva Egypten. Här är den "ene" som förvisso skulle svämma över och dra fram." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 253.

Sovjetunionens sammanbrott 1989 markerade "ändens tid", och de två sönerna i versen representerar de två vägmärkena Reagan och Bush den förste. Sedan "ändens tid" 1798, då vers fyrtio i Daniel elva började, har Roms sköka varit bortglömd, ty hon, såsom Isebel, blir kvar i Samarien, medan hennes make Ahab tilltalar Elia på berget Karmel. Hon höll sig dold, men drog i hemlighet i trådarna, såsom hon gjorde under första världskriget och andra världskriget. Hennes make är hennes ombudsarmé mot kungen i söder. När hon slog tillbaka 1989, förde hon, såsom kungen i norr, fram vagnar, skepp och ryttare.

Och vid ändens tid skall kungen i söder stöta mot honom; och kungen i norr skall komma emot honom såsom en stormvind, med vagnar och med ryttare och med många skepp; och han skall tränga in i länderna och översvämma dem och dra fram. Daniel 11:40.

Hennes ombud i vedergällningen framställs genom "skepp", vilka är ekonomisk makt, och genom "vagnar och ryttare", vilka är militär styrka. Militär styrka och ekonomisk makt är Förenta staternas två profetiska kännetecken i de sista dagarnas profetior, ty Förenta staterna kommer att förbjuda dem som inte vill böja sig för Jesabel att köpa och sälja, och om de fortfarande vägrar Jesabels auktoritetsmärke, kommer de att dödas. Det var Förenta staternas ekonomiska makt och militära styrka, använda i samverkan med påvedömet, som åstadkom Sovjetunionens upplösning år 1989, även om Ryssland blev kvar.

Den historia som uppfyllde den tionde versen i Daniel kapitel elva upprepas i historien i den andra delen av vers fyrtio, vilken identifierar ändens tid år 1989. Historien i verserna sex till nio representerar den historia som ledde fram till ändens tid, vilken identifieras i den första delen av vers fyrtio. Verserna fem till tio i Daniel kapitel elva illustrerar fullkomligt historien i Daniel elva vers fyrtio, ty såsom syster White nedtecknade: "mycket av den historia som har uppfyllts i den elfte kapitlet i Daniel kommer att upprepas."

Verserna ett till och med fyra i Daniel elva identifierar Kores, den andre kungen i den tvåhornade nationen vid ändens tid i de yttersta dagarna. "Ändens tid" i de yttersta dagarna var 1989, och den andre presidenten, som framställs genom Kores, upprättar en profetisk följd som gör det möjligt för en studerande av profetian att räkna fram till den sjätte presidenten efter 1989, vilken skulle vara den rikaste presidenten, och som skulle hetsa upp (väcka) de globalistiska drakmakterna, vare sig de är världens globalister eller de i Förenta staterna. Denna profetiska historia gör därefter ett språng till den sjunde makten i Bibelns profetia, de tio kungarna i Förenta nationerna, och identifierar dess främste och förste kung, såsom framställd genom Alexander den store (med betydelsen "Männens krigare"), samt den slutliga upplösningen av hans rike när islams fyra vindar fullt ut släpps lösa vid den mänskliga nådatidens slut.

Därefter illustrerar verserna fem till nio den historia som representeras av den period som föregick påvedörets upprättande på tronen år 538, ty först måste den makt som skall bli kungen i norr övervinna tre geografiska hinder, såsom Seleukos gjorde, varefter han upprättades som kungen i norr. Därefter regerade kungen i norr under tre och ett halvt år, representerade av trettiofem

verkliga år, till dess att kungen i söder trängde in i hans fäste och tog honom till fånga, där han senare dog i Egypten sedan han fallit av en häst. Således identifierar verserna den historia som avslutades vid ändens tid år 1798.

Vers tio identifierar ändetidens historia år 1989, och tillsammans med verserna fem till nio representerar den historien i vers fyrtio, liksom historien i verserna trettio till trettiosex. Därför finns det, från vers ett till vers tio, rad på rad, två profetiska linjer. Den första behandlar ledarna för det sjätte och sjunde riket, även om det finns ett tomrum mellan det sjätte rikets sjätte och rikaste president och det sjunde riket.

Den andra raden omfattar historien om undanröjandet av de tre hindren, den period då kungen i norr regerade, och vem som därefter undanröjdes år 1798, och fram till 1989, samt den andre presidenten, som i den föregående raden representeras av Kyros.

Vers elva och tolv representerar en tredje historisk linje som inträffar efter den rike presidenten i vers två, men någon gång efter Sovjetunionens sammanbrott vid ändens tid år 1989, och någonstans före söndagslagen i Förenta staterna såsom den framställs i vers sexton.

Historien efter ändens tid år 1989 förs, i den första raden, fram till den sjätte och rikaste presidenten, som från och med 2016 hetsar upp globalisterna. I den andra raden förs den profetiska historien fram till 1989. Slaget vid Rafia ("Gränslinjen") i verserna elva och tolv föregår vers tretton, där den nyligen besegrade kungen i norr återupprättar sin armé och därefter besegrar kungen i söder, strax före söndagslagen i vers sexton. Kungens i norr ombudsmakt i vers tretton är den siste av de åtta presidenter som regerar från 1989 till söndagslagen. Vers tretton måste därför äga rum vid eller efter valet av den åttonde presidenten, som är av de sju. Verserna elva och tolv börjar strax före den sjätte, rikaste presidenten och slutar sannolikt strax före valet av just denne samme president, som blir den åttonde, vilken är av de sju, och segrar i det tredje slaget i ombudskriget, i verserna tretton till femton.

Söderns kungs vedergällning i verserna elva och tolv är ett svar på det nederlag som söderns kung led i vers tio. Vers tio identifierar nordens kungs seger år 1989, vilken åstadkoms genom Förenta staternas och Vatikanens hemliga allians. Segern för den nordliga hären var det första slaget i ombudskrigen. Det bokstavligen heta kriget, som uppfylldes i forntiden, var en förebild på ett ombudskrig i de sista dagarna, och segern i verserna elva och tolv kommer därför att vara en seger för söderns kung i det andra slaget i ombudskrigen.

Det finns tre strider i vers tio till femton, och de uppfylldes alla i forntiden genom bokstavligen heta krig, men de representerar tre strider i ombudskrigen i de sista dagarna. Den första striden vanns 1989 av vilddjurets och den falske profetens hemliga allians mot draken. Den andra striden i ombudskrigen kommer att vinnas av den ateistiska drakmakten, sydens kung, mot påvens allians och hans ombudsarmé. Den tredje striden i ombudskrigen kommer att vinnas av nordens kungs ombudsarmé, sådan den framställs i vers tretton till femton.

Profetiskt sett finns det tre heta världskrig, tre ombudskrig, bestående av tre slag, och krigföringen i Islams tre verop. Det finns också ett inbördeskrig och ett revolutionskrig. Det andra slaget i

ombudskrigen pågår nu i Ukraina, ”Gränslandet”, representerat av Rafia, som var gränslinjen mellan kungen i söder och kungen i norr, när verserna elva och tolv först uppfylldes i historien.

Samtidigt som det andra slaget i ombudskrigen i Ukraina utkämpas, pågår också det andra av tre angrepp från islam mot det härliga landet. Det första angreppet av det tredje ve kom den 11 september 2001, och förseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen började. Förseglingstiden upphör vid den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna, då islam i det tredje ve återigen kommer att slå till mot Förenta staterna. Det första och det sista angreppet är detsamma, och de markerar båda en röst från ängeln i Uppenbarelseboken arton, vilken också är den tredje ängels röst, vilken också är den sjunde basunens ljudande, vilket också är det tredje ve.

Mitt emellan dessa två angrepp, vilka är två röster, vilka är ljudet av den sjunde basunen, angrep islam i det tredje ve-ropet, inte det moderna andliga härliga landet, utan det forntida bokstavliga härliga landet den 7 oktober 2023.

Det krig som då började äger nu rum i exakt det område där slaget vid Rafia ägde rum, såsom det beskrivs i vers elva och tolv. Gazaremsan utgör gränsområdet mellan det södra riket Juda och Egypten. Den 7 oktober 2023 är ett hjul i de andra hjulen som markerar uppror, eller den trettonde bokstaven i det hebreiska alfabetet, vilken tillsammans med den första och den sista bokstaven bildar ordet ”sanning”.

Det andra angreppet mot det härliga landet från den tredje veens islam ägde rum den 7 oktober 2023, och det ägde rum i exakt det område där det forntida slaget vid Rafia utkämpades, till uppfyllelse av verserna elva och tolv. Det andra angreppet mot det härliga landet är, genom profetisk geografisk symbolik, förbundet med det andra slaget i ombudskrigen, såsom det representeras av kriget i Ukraina.

Rad för rad inbegriper det andra slaget i de ombudskrig som nu pågår i Ukraina (gränslandet) den andra tonen i den tredje veens basun (7 oktober 2023), vilken fullbordas under den sista perioden av beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Denna beseglingserfarenhet illustreras av Daniel i kapitel tio, när han ser ”marah”-synen efter den tjugoen dagar långa sorgperioden, vilken utgör de tre och en halv dagar då de två profeterna låg döda på gatan. Synen uttolkades som förklaringen av ”vad som skulle vederfaras Guds folk i de sista dagarna.”

Den sanning som framställs genom synen vid floden Hiddekel, vilken är förseglingens sanning, uppfylls i den profetiska historien i vers elva till femton. Det är historien i vers fyrtio som börjar år 1989 och fortsätter till vers fyrtioett och den snart kommande söndagslagen. Det är historien om den sjätte, rikaste kungen i vers två som framställs ända till det sjunde riket, ”Alexander den store”, såsom anges i vers tre.

Den historia som började vid inledningen av det andra slaget i ombudskrigen år 2014, vilket följdes av att den rikaste presidenten inledde sin kampanj år 2015, är det tomma området i vers fyrtio, från 1989 fram till söndagslagen i vers fyrtioett, och den är också det tomma området från den sjätte, rikaste presidenten i vers två fram till det sjunde riket. Det är den historia som började med den första rösten i Uppenbarelsebokens artonde kapitel den 11 september 2001 och slutar med den

andra rösten vid stunden för den stora jordbävningen i Uppenbarelsebokens elfte kapitel. Den historien är också den tidsperiod som identifieras av Hesekiel i kapitel tolv, där varje syn uppfylls. Denna tidsperiod är de etthundrafyrtiofyrtusens beseglingstid. Guds folks helgelse fullbordas genom Hans ord.

Helga dem genom din sanning: ditt ord är sanning. Joh. 17:17.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Denna syn gavs åt Hesekiel vid en tid då hans sinne var fyllt av dystra aningar. Han såg sina fäders land ligga öde. Staden, som en gång var full av människor, var inte längre bebodd. Glädjens röst och lovsångens sång hördes inte mer inom hennes murar. Profeten själv var en främling i ett främmande land, där gränslös äregirighet och vild grymhet härskade oinskränkt. Det som han såg och hörde av mänskligt tyranni och orätt plågade hans själ, och han sörjde bittert dag och natt. Men de underbara symboler som framställdes för honom vid floden Kebar uppenbarade en högre makt, mäktigare än de jordiska härskarnas. Ovanför Assyriens och Babylons stolta och grymma monarker tronade barmhärtighetens och sanningens Gud.

De hjulliknande förvecklingar som för profeten tycktes vara invecklade i en sådan förvirring stod under ledning av en oändlig hand. Guds Ande, uppenbarad för honom såsom den som satte dessa hjul i rörelse och styrde dem, frambringade harmoni ur förvirringen; så stod hela världen under Hans kontroll. Myriader av förhärligade väsen stod redo vid Hans ord att övervinna onda människors makt och planer och bringa gott åt Hans trogna.

”På liknande sätt, när Gud stod i begrepp att för den älskade Johannes öppna kyrkans historia för kommande tidsåldrar, gav Han honom en försäkran om Frälsarens omsorg om och vård för sitt folk genom att uppenbara för honom ’en som liknade en Människoson’, vandrande mitt ibland ljusstakarna, vilka symboliserade de sju församlingarna. Medan Johannes fick se kyrkans sista stora strider med jordiska makter, fick han också tillåtelse att skåda de trognas slutliga seger och befrielse. Han såg kyrkan föras in i en dödlig konflikt med vilddjuret och dess bild, och tillbedjan av detta vilddjur påtvingas vid hot om döden. Men då han såg bortom stridens rök och larm, fick han skåda en skara på Sions berg tillsammans med Lammet, vilka, i stället för vilddjurets märke, hade ’sin Faders namn skrivet på sina pannor’. Och åter såg han ’dem som hade vunnit seger över vilddjuret och över dess bild och över dess märke och över dess namns tal, stående på glashavet och med Guds harpor i sina händer’ och sjungande Moses’ och Lammets sång.”

”Dessa lärdomar är till vår nytta. Vi behöver förankra vår tro i Gud, ty alldeles framför oss ligger en tid som kommer att pröva människors själar. Kristus, på Olivberget, återgav de fruktansvärda domar som skulle föregå Hans andra ankomst: ’Ni skall få höra om krig och rykten om krig.’ ’Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och pest och jordbävningar på den ena platsen efter den andra. Men allt detta är början på födslovåndorna.’ Fastän dessa profetior fick en partiell uppfyllelse vid Jerusalems förstörelse, har de en mer direkt tillämpning på de sista dagarna.

”Vi står på tröskeln till stora och allvarstygda händelser. Profetian går hastigt i uppfyllelse. Herren står för dörren. Snart skall en tid av överväldigande intresse för alla levande öppna sig

inför oss. Det förgångnas strider skall återupplivas; nya strider skall uppstå. De scener som skall utspelas i vår värld är ännu inte ens anade. Satan verkar genom mänskliga redskap. De som bemödar sig om att förändra konstitutionen och åstadkomma en lag som påbjuder söndagsfirande inser föga vad följden kommer att bli. En kris står alldeles för dörren.

”Men Guds tjänare skall inte förlita sig på sig själva i denna stora kris. I de syner som gavs åt Jesaja, åt Hesekiel och åt Johannes ser vi hur nära himlen är förbunden med de händelser som äger rum på jorden och hur stor Guds omsorg är om dem som är honom trogna. Världen är inte utan en härskare. Programmet för kommande händelser är i Herrens hand. Himmelens Majestät har nationernas öde, liksom angelägenheterna i sin församling, i sin egen vård.” Testimonies, band 5, 752, 753.